

Normalita I [1999]

Akademická YMCA, 11. 10. 1999

01

nejde jen o teoretický problém dokonce původně právě naopak: praxe dokázala zproblematizovat předsudečné chápání kauzality

02

dnes se však budeme především zabývat teoretickými předpoklady a důsledky pojetí normality proto potřebujeme ujasnit sám pojem

03

slovo samo naznačuje, že jde o respektování nějaké normy, o přiměřenost normě

04

nejčastěji však se význam tohoto slova chápe jako obvyklý, nejčastější, maximálně frekventovaný – a vyjadřuje se matematicky jako maximální pravděpodobnost

05

vyjděme nejprve z modelu pravděpodobnostního: Gaussova křivka (Patočka a StB) vrchol křivky a okraje

06

odkud se berou výchyly, odchylky? jak jsou možné extrém?

07

genetici interpretují odchylky jako nahodilosti něco jako překlepy

08

James Jeans „Záhadný vesmír“ (česky „tajemný“ Mysterious Universe): opice u psacích strojů a Shakespearův určitý sonet

09

Jak zvýšit pravděpodobnost, že najdeme ten správný sonet?
Problém vybírání, selekce: je možné svěřit selekci nahodilým okolnostem?

10

Poučení: chceme-li zapřáhnout náhodu, musíme to vyvážit
inteligentní selekcí

11

Odchylky jsou nápadnější u živých bytostí (ve srovnání se světe
fyzikálních jevů)

12

Problém zpětné vazby: návrat k sobě, k vlastním aktivitám:
Kozákova resp. již Jenningsova „ekonomizace“ životních funkcí

13

Tendence k „normálům“: odchylky mají sklon vytvářet svou vlastní normalitu (ptáci nebo ploutvonožci, apod.)

14

Lidská úroveň: co znamená tendence k vytváření „normálů“
zde?